

З НОВИМ РОКОМ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЕДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXVII

№ 38 (1058)

31 ГРУДНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

ЗА НАУКОВІ ДАРИ

Куранти епохи

Наступає остання північ 1971 року. Ще декілька годин життя в старому році — і бій кремлівських курантів сповістить про прихід Нового, 1972 року.

Як завжди, на рубежі років ми гостро відчуваємо пульс часу. І заново осмислюємо пройдені шляхи. Не тільки особистий, але й свого колективу, своєї країни. Ми відчуваємо, як з кожним новим роком пульс часу стає все напруженішим. Удари кремлівських курантів повертають нас до подій року минулого, і ми в думках ли немо в рік майбутній. Чим вони знаменні для нас, з чим ми прощаемось, і що нового, яскравого чекаємо від нового?

Рік 1971-й був роком історичного ХХІV з'їзду КПРС, який накраслив широку програму розвитку радянського суспільства, радикального поліпшення добробуту народу. Це був рік нових звершень, великих перемог у всіх галузях життя і діяльності радянських людей. 1971-й — перший рік дев'ятої п'ятирічки. Рік Всеосоюзного зльоту студентів, на якому визначені завдання бойового загону майбутніх спеціалістів і рік великої перемоги в дослідженнях комічного простору: спусковий апарат міжпланетної станції «Марс-3» здійснив м'яку посадку на планету Марс. Для колективу університету рік, що минає, знаменний успіхом студентства в навчанні, комсомольській роботі, громадському житті і науковій роботі.

Рік, що минає, показав, що підвищення успішності в нашому вузі — не випадкове явище, а результат правильно обраного курсу, що успіхи — показник великої роботи, зробленої в університеті.

Багато інтересних подій відбулося минулого року. Завершено великі дослідження вчених, розпочаті нові, які приведуть до подальшого розвитку радянської на-

уки і технічного прогресу. Як велике свято ми відзначили в 1971-му 100-річчя нашої обсерваторії. Відкрита нова спеціальність — прикладної математики. Університет випустив в році, що минає, великий загін спеціалістів, і один з наших випускників-математиків Микола Василевський нагороджений премією Комсомолу України. Нове поповнення студентства — ровесник п'ятирічки — дало кляту бути вірними славним традиціям своєї alma-mater. Ім належить піти в життя в рік завершення дев'ятої п'ятирічки.

Оцінюючи пройдене за рік, ми добре бачимо і те, що нам ще належить зробити в Новому році. Поїстині дух захоплює, коли осмислюєш перспективи нашого розвитку.

Кремлівські куранти сповістили про прихід Нового, ювілейного для нашої держави, року. 50-річчю СРСР присвячують сьогодні всі радянські люди свої трудові досягнення. Колектив нашого університету починає ювілейний рік сесією — головним іспитом, звітом про зроблене в першому семестрі. І наше завдання — зробити все, щоб наш екзамен пройшов успішно.

П'ятдесят років існування нашої держави знаменує собою великий славний шлях радянського народу. Кожен рік бій кремлівських курантів все могутніше лунає над планетою, завоюює серця простих людей, кличе їх до боротьби за справедливість, за мир, за щастя всіх народів. З кожним роком зростає число жителів нашого єдиного дому — Землі, що звіряють свій годинник по кремлівських курантів. І це — знаменний часу, завоювання соціалістичної системи.

В снігову північ лунає бій кремлівських курантів над світом. З Новим роком, друзі, з новим щастям. З новими успіхами на шляху миру і прогресу.

У СВЯТКОВОМУ НОМЕРІ:

- * Кремлівські куранти відбивають час.
- * Переможні кроки Країни Рад.
- * „Меридіан дружби“.
- * Новорічні усмішки.

Новий, 1972-й, —
рік 50-річчя
утворення
СРСР.

Славній даті
в житті
нашої держави
присвячується
номер.

За шагом — шаг.
За поворотом —
Еще незримий поворот.
За старим годом
Новий год,
Восьмий десяток века
продолжая,
Свершены закрепив,
Надежды утверждая,
Грядет!

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Завершується 1971-й рік. Рік історичного ХХІV з'їзду КПРС та ХХІV з'їзду КП України, Всеосоюзного зльоту студентів.

В 1971 році колектив університету рапортував про завершення 8-ї п'ятирічки, успіхі в наукові та навчально-виховній роботі. І успіхи ці вагомі. Вони засвідчили, що колектив орденоносного вузу йде правильним курсом, повсякчас звірює свою ходу, свої помисли і думи з Іллічем. Ми щасливі, що є учасниками тієї гіантської роботи, яку здійснює Комуністична партія по будівництву комуністичного суспільства.

В новому 1972 році перед усім колективом університету стоять нові завдання. Новий рік — рік 50-річчя утворення СРСР, це рік нової п'ятирічки.

Для студентів 1972 рік розпочнеться з зимової сесії. Завдання кожного студента скласти її на «відмінно» та «добре». Гарні оцінки засвідчать у значній мірі ту роботу, яку проводять професорсько-викладацький склад, студенти університету по гідній зустрічі 50-річчя утворення СРСР.

Бажаємо професорсько-викладацькому складу, студентам — успіхів в благородній праці по вихованню і підготовці майбутніх спеціалістів, в розвиткові науки, студентам — успіхів у оволодінні знаннями.

Усім вам, товариши, бажаємо міцного здоров'я, радощів, великого щастя!

З Новим роком, друзі!

РЕКТОРАТ,
ПАРТКОМ,
ПРОФКОМ,
КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ.

ОДИН СВЯТКОВИЙ СТИЛ

Він сніжно б'ється у грудях,
І настрій звеселя —
Величних сповіна звитяг
Оновлені земля.
Сьогодні вся Країна Рад —
Один святковий стіл:
Гірник, студент і дипломат,
Співдружність міст і сіл.
Могутній рід вона склада,
В нім братство — суть основ,
І мова спільнотного труда
Єднає безліч мов.
Хай мир уснавить кожна мить,
Щоб воен привид зник!
Хай прапор Жовтня майорить,
І майорить повік!

О. ДОРОХІН



З НОВИМ ЩАСТЯМ!

14° ЗА КРОКОМ—КРОК, ЗА РОКОМ—РІК

9
7.
2.
1
9
2
0



НАС КИДАЛА МОЛОДІСТЬ

Як завжди, цього року люди поздоровляли один одного зі святом. Позаду залишився важкий рік, сповнений випробувань і бідувань, і в той же час для радянських людей він був роком історичних перемог над ворогами революції.

Червона Армія покінчила з Юденичем і Колчаком, розгромила Деникіна і цим самим ліквідувала кільце контрреволюційного оточення Радянської країни.

Тепер ще з більшою активістю та ентузіазмом робітники і селяни під керівництвом партії більшовиків вступили в боротьбу з розрухом, в боротьбу з куркульством за хліб.

Керуючись рішеннями восьмої партійної конференції і сьомого з'їзду Рад, що відбувся в грудні 1919 року, пройшли в губерніях і повітах місцеві з'їзди Рад.

Згадується мені наш Новорічний з'їзд Рад Єпіфанського повіту Тульської губернії, де я в той час, будучи членом партії, був го-

лововою комітету щойно утвореної повіті організації Спілки Молоді.

З'їзд зібрався у перших числах 1920 року. Голова повітового комітету РКП(б) поздоровив делегатів з Новим роком, з перемогами. Він говорив, що попереду ще будуть бої за Радянську владу, що В. І. Ленін, Партия закликає всіх нас до пильності, до нової боротьби і до нових перемог.

З великим піднесенням пройшов з'їзд. Дивішся зараз на фотознімок і з хвилюванням переноситься в ті новорічні дні. Ці делегати, які приїхали з сіл, більшість із яких молоді, готові виконати будь-які завдання партії і своєї Радянської влади.

З'їзд тривав один день і закінчив свою роботу співанням «Інтернаціоналу». Голосно і далеко розносилось: «...Це буде последний и решительный бой!..»

І. Г. ЛЕОНОВ,
доцент.



На фото — учасники з'їзду Рад Єпіфанського повіту Тульської губернії. У другому ряду справа — І. Г. Леонов.

СІЛЬСЬКА МОРОЗНА НІЧ

В селах Березівка, Гашлик і спільненою тяговою силою, реманентом і зерном, заготовленим для весінньої посівної кампанії.

І досі пам'ятаю ту місячну морозну новорічну ніч. Білій-блій сніг покрив навколошик простори і посприяв під чобітами комсомольців. Далеко було чути той приемний і незабутній скрипіт та голосні переклики комсомольців про те, що в різних віддалинах того чи іншого села все гарядз.

1 січня 1931 року 20 комсомольських груп бесідували з селянами, які ще не вступили в комсомол, а також проводили індивідуальні і групові заняття по ліквідації неписьменності, не допускали п'янства і хуліганства.

Так комсомольці зустріли Новий рік.

В березні 1931 року колективізація в селах Чемерпольської сільської ради була завершена...

Нині колишні комсомольці працюють на різних роботах. Іван Поліщук — головний енергетик Нижньо-Тагільського вагонобудівного заводу, Семен Піньковський — у Тамбові на науковій роботі. Олексій Чорний працює у колгоспі, Кирило Гордієнко вчителює, єдиний тоді комуніст — голова сільради, Улян Закриничний — на пенсії, Федір Мельник — тракторист. І вони напередодні Нового 1972 року згадають наші комсомольські новий 1931 рік.

С. К. МЕЛЬНИК,
професор.

1
9
3
1

МОЖАЙСЬКИЙ НАПРЯМОК

Важкі дні 41-го. Дні останніх місяців первого року війни... Наші частини мужньо обороняли кожен клаптик радянської землі.

Ворог, кидаючи у вогонь битви все нові резерви, мав намір з ходу захопити Москву.

Бійці дні і ночі, забувши про сон, в тому, керуючись почуттям особистої відповідальності за долю Москви, за долю Батьківщини чинили самовідданій опір і ворога було зупинено. Було створено стійку оборону на підступах до столиці.

Ми, воїни, як і весь радянський народ, розуміли, яке значення мав у ході війни захист столиці нашої держави. Відстоїти її — значить перемогти. З таким почуттям бійці йшли у бій.

В грозові дні 41-го Олексій Толстой писав: «Москва — це ідея, що охоплює всю нашу культуру у всьому її національному русі. Через Москву — наш шлях в майбутнє».

Наши думки, почуття напередодні нового, 1942 року були спря-

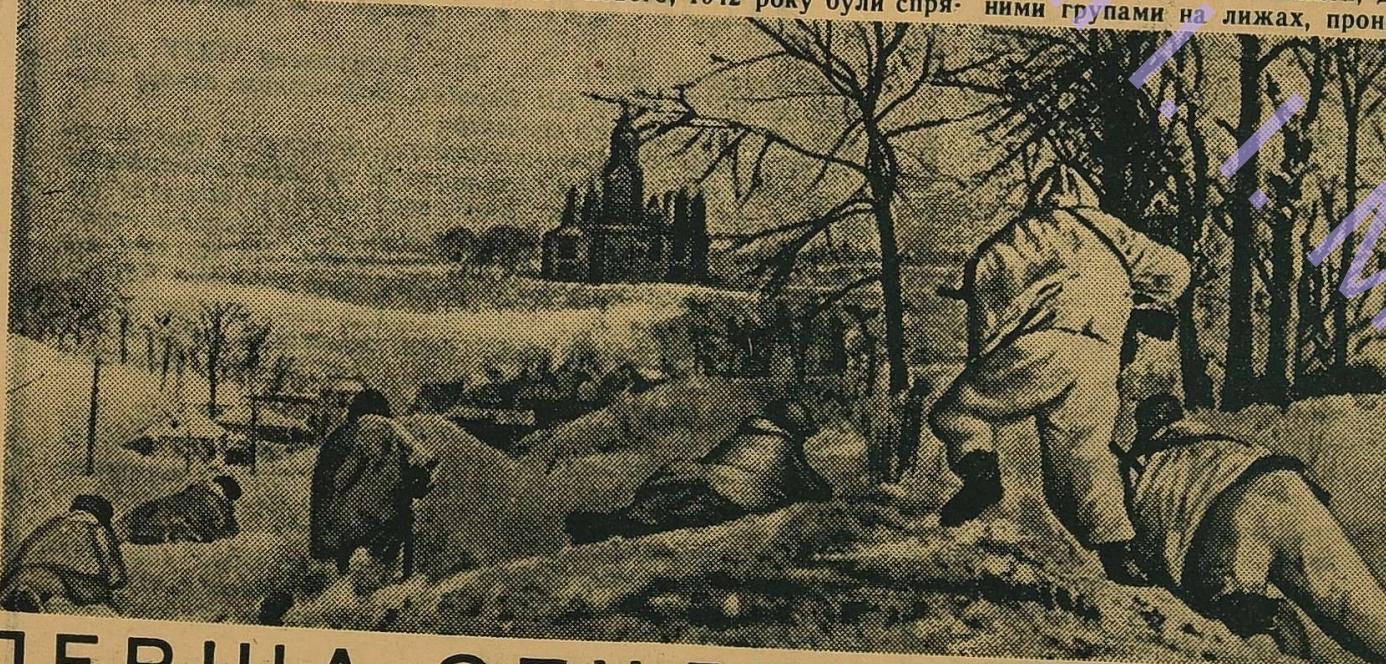
мовані на одне: не тільки дати рішучу відсіч ворогові, перейти в у фланзі підрозділів ворога, сиючи паніку в його лавах. В боях під Можайськом ворог поніс величезні втрати. З почуттям великої вірі в перемогу, з бажанням героїчно боротися зустрічали ми новий 1942 рік.

А зараз гірким нагадуванням про ті важкі дні, є братські могили. Жителі Можайського району свято шанують пам'ять воїнів, що загинули у тих боях. Є там місце, яке у війну називали «долиною смерті». Тепер називають його «Долиною слави». Тут в день 20-річчя Перемоги над фашистською Німеччиною відбулась хвилююча зустріч учасників боїв. Комсомольці дали тоді слово: спорудити пам'ятник. 19 травня 1966 року на вершині зеленого кургана було відкрито гранітний пам'ятник — обеліск воїнам 144 стрілкової дивізії та іншим з'єднанням, що боролися в цьому районі. Все це згадується тепер, напередодні Нового року, 1972...

М. Ф. АНДРЮЩЕНКО,
полковник.

1
9
3
1

На фото: радянські воїни ведуть наступ на Можайськ.



ПЕРША СТУДЕНТСЬКА

Ленін! Партия. Комунізм. Ці слова, сповнені глибокого смислу, втілюють найгероїчніше, властиве молодому поколінню нашої могутньої Батьківщини. Наша молодь, вихована на славних патріотичних традиціях радянського народу, сповнена твердої рішучості своїм навчанням і працею внести гідний вклад в будівництво світлого майбутнього людства — комунізму.

Як священний наказ сприйняла вся радянська молодь слова Генерального секретаря ЦК КПРС тваріша Л. І. Брежнєва, виголошенні на Всесоюзному з'їзді студентів: «Центральний Комітет партії впевнений, що все своє життя

ви будете вчитись, працювати і боротись по Леніну!»

На порозі — третя сесія, а хвилювання таке ж, як і перед першою. Перед очима передсесійні комсомольські збори минулого року, коли ми — першокурсники, майбутні юристи, обговорювали ті випробування, що стояли перед нами, випробування на міцність наших знань.

...За вікном — грудень 1970 року. Кружляють сніжинки і пахне новорічною хвоєю. Новорічна радість змішується з радістю наближення першої сесії, якою сповнені всі студенти нашого курсу. Це відчуvalося у всьому: по обличаях їх, у виступах на семінарських за-

няттях, у розмові з друзями-однокурсниками. Кожна сесія — це наш іспит перед Батьківщиною, тому ми готовувались до нього, ще з перших лекцій.

Тоді було взято почесне зобов'язання — зустріти ХХІV з'їзд КПРС добром і відмінними показниками в навчанні.

Перші результати радували. 13 осіб склали сесію на «відмінно». Серед них студенти, які держать високе звання відмінників і до цього часу — П. Музиченко, В. Слободянюк, С. Піляев та ін. З того часу пройшов весь рік. Знову за вікнами — грудень. Сніжинки, кружляючи, падають на землю, нагадують про наближення

Нового року — 1972-го, про наближення нашої третьої сесії.

Сьогодні найважливіші свої справи студенти-юристи міряють з п'ятирічкою. Майбутні радянські правознавці знаходять джерело своєї сили, своєї переконаності в невичерпному багатстві ленінських ідей, в славній діяльності партії комуністів.

Ми, студенти юридичного факультету, заявляємо, що гідно зустрічам 50-річчя утворення СРСР, з честью і гідністю виконаємо рішення, покреслені ХХІV з'їздом КПРС та ХХІV з'їздом КПУ.

О. ПРИЄШКІН,
студент другого курсу
юридичного факультету.

1
9
7
1

НА ШЛЯХУ СВОБОДИ

Тринадцять років тому на Кубі звершилась революція, в результаті якої в Латинській Америці з'явилась перша держава, що повністю звільнилась від політичного та економічного гніту американського імперіалізму. Кубинська революція стала початком нового історичного етапу — визволення латино-американських народів з-під американської залежності і будівництва нового життя, вільного від експлуатації. Знаменний даті був присвячений урочистий вечір, який відбувся 25 грудня в базі.

У святково прикрашенному залі зібралися студенти геолого-географічного факультету, факультету романо-германської філології, викладачі та кубинські студенти, що навчаються в Одесі.

На вечорі виступив заступник секретаря парткому М. П. Красянський, виконуючий обов'язки ректора Д. І. Поліщук, секретар партбюро геолого-географічного факультету Ю. О. Амброз, а також студенти держуніверситету. Тепло зустріли присутні виступ члійської аспірантки, яка навчається в нашому університеті, Сарри Моралес.

Щиру вдячність за сердечний прийом, який виявили кубинським студентам в Одесі і за участь у вечорі, присвяченому 13-ї річниці кубинської революції, висловив генеральний консул Республіки Куба в Одесі Оскар Гонсалес Луго-нес.

Після урочистої частини на вечорі виступив вокально-інструментальний ансамбль, нещодавно створений при географічному факультеті університету.

Потім кубинські студенти виступили з концертом художньої са-модіяльності. Вечір пройшов в обстановці сердечності, товариства і дружби.

В. КРАВЧЕНКО,
електрик.

МЕРИДІАН ДРУЖБИ



НОВОРІЧНИЙ ТОСТ

За щастя — долю свого краю
Бокал по вінця підімайо.
Мій тост короткий — час не жде,
Нехай щасливим він буде.
Я п'ю за тих, хто

з партквитками
Ідути в авангарді у труді,
За партію, що завжди з нами,
В залізних лавах — впереді.
За трударів Вітчизни мої,
За всіх, герой в й не герой,
Хто в праці, як на полі бою,
Хто впевнено уміє йти
До комунізму, до мети,
Хто втілює у дійсність мрії,
Будуючи нове життя,
За справу Леніна у дії,
За комунізму майбуття.

К. СТЕПКО.

Щоб жити майбутнім

Під Новий рік ми завжди щось підсумовуємо, над чимось замислюємося, чогось чекаємо. Я спробую зробити це, не усамітнюючись. Богослов.

Коли ми, ще не охолонувши від випускних балів, збігали на сходи вузів, світ здавався нам великим, теплим й рожевим...

Це дійсно так. Але далеко не завжди. З того часу пройшло три з лишком роки. Ми склали вже шість сесій, стоїмо на порозі сьомої. Наче ще вчора ми з тривогою в серці чекали приходу Нового року, свого первого студентського. І ось вже четвертий. Ми багато чого зрозуміли за цей час. І те, що світ може бути не тільки сонячно-однотонним. Він може бути і білим, і сірим, і самим різним. Але ми зрозуміли й інше: в житті є сила, що здібна знищити випадковий сум одиночності, внутрішньої пустоти й холоду, якщо вони виникнуть. Ця сила — справжня жива праця по оволодінню знаннями, праця серед людей, спрямована на

те, щоб виявити всі заховані можливості людини, перемагати косність. Ця сила — прагнення бути завжди чесним, принципіальним.

Наша країна відкрита майбутньому. По мірі міжнання ми одержуємо право володіти тим, що в підручниках носить об'ємні назви: історія, суспільство, людськість. Світ дістается нам від наших попередників у всій своїй складності й протиріччі. Минути це неможливо.

Так, кожна людина смертна, але можливості її (які в великих вони не були) все-таки обмежені, але чи знаєть це, що треба відмовлятись від безмежності мрії, жажі щастя? Ні!

Під Новий рік приємно загадувати бажання. В цьому є щось від звушливої безпорадності наших предків. Мені не хочеться загадувати. Просто є бажання — працювати творчо на благо Вітчизни.

В. ПОПКОВ,
студент 4-го курсу історичного факультету.

ТАКОГО ТИПУ — ВПЕРШЕ

Науково-теоретична конференція «Людина. Суспільство. Релігія», що відбулася на історичному факультеті, проводилася з участю історичного, філологічного факультетів та факультету романо-германської філології. Конференція такого типу проводиться вперше в нашому університеті. Напрямок роботи конференції являє собою намагання розвінчати точки зору буржуазних вченіх про роль релігії в історії і релігійній інтерпретації історичного розвитку.

Викладач кафедри філософії А. В. Веселого в своїй вступній доповіді, а також виступаючі, серед яких великою активністю відзначилися студенти історичного факультету, відзначили актуальність проблем, що обговорювались. Найбільш цікавими доповідями, що визначили напрямок всієї роботи конференції, були: «XXIV з'їзд партії про наукове розуміння ateїзму» (доповідач М. Маккевич) й «Основні напрямки буржуазної соціології релігії» (доповідач В. Красовський).

Учасники конференції висловлюють вдячність викладачам А. В. Веселого й Т. О. Тарасенко, які проробили велику роботу в ході підготовки конференції.

В. ГАРБУЗОВ.

МИР І ЩАСТЯ ДЛЯ ВСІХ НАРОДІВ

Ми, чехословацькі студенти, навчаючись в університеті, на порозі Нового 1972 року від щирого серця поздоровляємо зі святом викладачів, студентів, всіх радянських людей. Сподіваємося, що в Новому році ми будемо відмінно розуміти один одного, ще більше зміцнювати узі дружби, яка освітлювала завжди історію братніх народів.

У боротьбі за національну незалежність, за соціалізм нам завжди був прикладом Жовтень і велетенська хода Радянської країни. Ніхто з справжніх патріотів Чехословаччини не забуває ніколи про допомогу братнього радянського народу, про великі втрати, які понесли брати, звільнюючи нашу країну.

Важко переоцінити допомогу, яку надав Радянський Союз нам в боротьбі з контроверзією у 1968 році. Радянські люди надали підтримку, як справжні друзі, у важку хвилину.

Навчаючись тут, ми намагаємося не тільки оволодівати знаннями, але й все робимо для зміцнення дружніх відносин між нашими державами.

Ми встигли здружитися з радянськими студентами, і ми дуже вдячні всім за те, що нам допомагають звінкнути до нового середовища, що ми відчуваємо себе у колі друзів. Хай щастя у Новому році всім: і нашим друзям, і однокурсникам, і викладачам, які вчать нас. Хай Новий рік буде вдалим для всіх, принесе щастя у особистості житті, успіхи в роботі і в навчанні. Хай буде мир і щастя для всіх народів!

ОЛДРЖИХ ШТИКА,
студент 1-го курсу
фізичного факультету.

„СПІВАЙТЕ З НАМИ”, —

пропонують німецькі студенти



МАШИНА ЧАСУ

(Сторінки щоденника, знайденого на подвір'ї)

Скоро випаде білий сніг, і місто поміняється. Сніг покриє асфальт вулиць, Ланжерон, дах Морського вокзалу, університетське подвір'я. А поки по подвір'ю весело носиться макулatura. Я підняв один з папірчиків й прочитав:

«18/X. 2071 р. Притискує за лік з майстерень. В деканаті погрожували залишити на повторний курс. Сьогодні піду, може й поставить залік.

Вечір. Ходив. Той самий, що ставить залік — приемний, молодий. Палить «Беломор», через раз пригощає. Запропонував три питання, — кут заточування сверла, принцип роботи фрезерного верстата й практичне: побудувати машину часу. Верстата не знаю, а машину побудуюмо.

В старі часи напередодні Нового року святкували різдво. Пам'ятаєте, скільки жартів, вітковок сатани описано у Гоголя в «Ночі перед різдвом». І самі люди не були проти пожартувати. Забулося давнє релігійне свято, а звичай розіграти когось, пожартувати залишився. Може, й нас хотів хтось розіграти, чи справді Новий рік нам написав. Але ж нещодавно редакція одержала листа такого змісту:

«Дорога редакція! Дорогі мої студенти ОДУ! Пробачте, що потурбував. Пише Вам Но-

19/X. Побудував. Пішов до майстерень — двері на замку.

20/X. Двері зачинені на 2 замки.

21/X. На один замок. Роблю висновок, що хтось тут з'являється. Спробую періодично дзвонити.

22/X. Періодично дзвоню.

23/X. Дзвоню періодично.

24/X. Дзвоню. Починаю уявляти собі університетську телефонну станцію живою і схожою на гадюку гюрзу.

Прижмурившись, як злодій, вона з'єднує номера один з одним з вдумливого безсистемію. Телефоністка годує її сирими проводами.

30/X. Залік. О, боже мій!

28/XII. В гуртожитку скажали, що машину доведеться виникнути: вона чомусь вночі три віко вис. А у вахтера хвора

печінка. Треба машину хоч випробувати.

29/XII. Знайшов тихе містечко на Шампанському. Навколо кипить життя, а тут тиша. Котлован, з двох боків огорожа. Місяця дикі. Колись тут буде новий головний корпус. Переїнс сюди машину. По дорозі вона чомусь співала застольну. Можливо, відчуває наближення весни.

31/XII. Ранок. Прийшов раніш, заправив машину пальним. Гирчала. Сів. Поїхав. Лечу.

(—1) рік — котлован, (—2) — котлован. Набридло, перескочив на (—100). Старина, рік 1971. Котлован. (—125). Закрив очі. Чур, мене! Розкриваю очі — нема котлована. Піти, розім'ята, сиру купити.

Іду в гастроном. Сиру нема.

Сіль, кофе ячмінний, у продавщиці є крупна рожева паша — джерело звуку.

Іду в гуртожиток, на Остро-видова. Пропускають без документів, варвари. Іду в 41-у кімнату до Феді. Федя в досі з пса, дуже мені радий. Дає хліба, мамалиги. Федя — худий, веселий, читає Енштейна. Передчуваємо зустріч Нового року: буде картошка.

День. Я знову на Шампанському. Сідаю. Повільно лечу: — 124, — 123, — 110...

На (—105) починаю рити котлован. Прораб — Митя.

— 104. Риуть. Прораб — Віта.

— 103. Прораб — Котя.

— 102. Прораб — Мотя.

— 101. Прораб — Ваня.

— 100. Прораб — Саня.

Виходжу з машини. Він мене не бачить я його бачити не хочу. Я йду в гастроном. Сиру є. У продавщиці є велика противіпоздна пов'язка — глушитель звуку.

Іду в гуртожиток, на Остро-видова. Мене не пускають,

тому що нема документа. Бік у бік зі мною б'ється хлопчишко. У цього документ е, але в гуртожитку карантин. Інверсуюсь. Іду в 41 кімнату до Феді. Федя в сорочці «Ода літу», що проходить, дуже мені радий. Дає хліба, імо сир. Федя сухий, веселий, читає Енштейна.

Вечір. Іду на Шампанський.

В тролейбусі розумію, що у мене красний тулуз. Прихав, сів в машину. й до себе. О років на лічильнику, рік 2071.

Віліз, розім'яся, поїхав додому, в гуртожиток на Остро-видова. Іду до 41-ї кімнати до Феді. Федя в лусці гуїї, дуже мені радий. Стіл вже накритий, Федя худий, веселий. Хлопці всі готові. П'ю штрафну, сідаю за стіл, ім...

1/I. 2072. Ранок. Дуже боятися голова...

Кінець папірця був відірваний. Товариши, скільки ж ми будемо терпіти сміття на подвір'ї?

СНІГОВИК.

Ф. КРИВИН
Счастье

Покрита снегом, озябшая

Елка

Прильнула к окну, подобравши

иголки,

И жадно глядела на Елку

в огнях,

Мечтая о собственных

радостных днях.

А Елка домашняя, в ярком

уборе,

Вздыхала о ветре, о снежном

просторе,

О том, что она променяла

вчера

На пеструю роскошь и блеск

серебра.

Из книги «Калейдоскоп».

ПОКАЖІТЬ СЕБЕ

В старі часи напередодні Нового року святкували різдво. Пам'ятаєте, скільки жартів, вітковок сатани описано у Гоголя в «Ночі перед різдвом». І самі люди не були проти пожартувати. Забулося давнє релігійне свято, а звичай розіграти когось, пожартувати залишився. Може, й нас хотів хтось розіграти, чи справді Новий рік нам написав. Але ж нещодавно редакція одержала листа такого змісту:

«Дорога редакція! Дорогі мої студенти ОДУ! Пробачте, що потурбував. Пише Вам Но-

Твое ім'я

СЛОВО ПРО СЛОВО

До найстаровиннішого шару землеробства; Євгеній (гр.) — блакитики кожної мови належать городній; Захар (гр.) — загаданий власні імена людей. Передусім варто відзначити, що імена власні, які повільно змінюються. Так, наприклад, у східних слов'ян після прийняття християнства поширились і вживались близько двох тисяч власних імен. Приблизно така ж кількість імен власних уживається і в сучасних східнослов'янських мовах. Правда, деякі давні імена власні за тисячу років або зовсім вийшли з ужитку, або звузили сферу свого життя, а замість них з'явилися нові.

Імена власні новонародженим дітям завжди давались батьками передусім за бажанням будь-що зберегти свого нащадника від нещастя, лиха. Звідси такі, наприклад, давні імена як Лев, Вовк, Богдан. Давались імена власні і за бажанням батьків бачити свого нащадка як носія певних якостей, властивостей. Звідси такі давні імена, як, наприклад, Добрило, Любомир, Миролюб.

Нижче ми хочемо розкрити етимологію, первісне значення тільки деяких чоловічих імен власних, які можуть бути новорічним подарунком нашим студентам.

З генетичного погляду чоловічі імена власні можуть бути слов'янські, грецькі, латинські, єврейські, скандінавські (скорочено — слов., гр., лат., євр., лат.).

Анатолій (євр.) — східний; Андrij (гр.) — мужній, хоробрій; Антон (гр.) — квітучий; Аркадій (гр.) — пастух, житель Аркадії, де переважно займались скотарством; Артем (гр.) — здоровий, бадьорий; Борис (слов.) — той, що бореться за славу; Броніслав (слов.) — той, що обороняє славу; Вадим (слов.) — заколотник, бунтівник; Валентин (лат.) — здоровий, дужий; Валерій (лат.) — той, що має бути здоровим, дужим; Василь (гр.) — цар; Віктор (лат.) — переможець; Віталій (лат.) — життєвий; Владилен (слов.) — той, що утворено із Владимир; Володимир (слов.) — той, що володіє миром, громадою; Всеволод (слов.) — той, що всім володіє; Гарасим (гр.) — поважний, шаиновний; Геннадій (гр.) — родовитий благородний; Георгій (гр.) — хлібороб; Дмитро (гр.) — син богині

Дружні пародії

Эх, если бы звякнуть со всей серьезностью

Макси-гитарой троллейбусных линий.

3. ХИЛЬЧЕСКАЯ.

Снова рыдают дожди осенние, Небо замазано в серую краску. Ну и декабрь — такой неврастеник!

Смотрит на макси-шубы с опаской!

Руки деревьев окна царапают,

Тихо повизгивают стекла.

Тучи с деревьями лежат в драку,

Мало им, видно, прошлых подтеков!

Мокрые здания словно фиорды,

Муть на асфalte лужами стынет...

Эх! Даешь еще макси-кроссворды...

Или поэзию лучше,

Хоть «мини»?

* * *

В ромашках гадаючи долю,

Байдужі до ком і фонем.

В. ПОЛТАВЧУК.

Я піду у поле шукати

Не тебе, науково, о ні!

Я мушу сьогодні тікати

Від марева ком і відмін.

Отак і іду, без дороги,

Як те безтурботне хлоп'я,

Та все відщепляю щокру,

Граматики злісний реп'ях.

Роса на кущах так іскриться

І лінне птахів дзвінкі джаз.

Не треба їм зайвих

транскрипцій!

Тому і співають весь час!

Та знову фонеми і коми

Здогнали мене, на біду:

І знову іду... до диплому.

В зневозі, але — все ж дійду!

ГОВОРЯТЬ СТУДЕНТИ

Скелет людини відрізняється за своєю будовою від скелета тварин, бо людина відрівала від землі.

Кенгуру вдень знаходиться у відкритому стані, а вночі виходить на полювання.

Схожість людини її тварини добудить, що людина не з'явилася від бога.

Бік у бік зі мною б'ється хлопчишко. У цього документ е, але в гуртожитку карантин. Інверсуюсь. Іду в 41 кімнату до Феді. Федя в досі з пса, дуже мені радий. Дає хліба, мамалиги. Федя — худий, веселий, читає Енштейна.